

Krönika över släktmötet 5-6 september 1998 i Åkerby, Bergslagen

Vid 14-tiden på lördagen den 5 september samlades vi till kaffe och smörgås i bottenvåningen på ombonade Åkerby Herrgård. Till de församlades stora häpnad och glädje sken en varm sol från blå himmel denna dag, vilket tillät en kopp kaffe på förstukvisten. Många och glada barn spelade fotboll och sprang av sig långa restimmar på gräsmattorna runt gården.

Efter kaffe och kort information från festkommittén och ordföranden, erbjöds rundvandring i skulpturparken under fri ledning av Björn Eriksson. Många var vi som gick runt och tittade på många roliga, märkliga, begripliga och obegripliga skulpturer som var utplacerade över hela området.

Det fanns även tid för att bara sitta och prata i solen. Och visst är det roligt att äntligen få en lugn stund med nära och kära man inte sett på länge.

Klockan 17 började årsmötet. Till parentationen sjöng en liten kör ur gren XII, "Så skimrande var aldrig havet" av Evert Taube. Förutom formaliteter diskuterades mötets framtida form, vilket kommer att återges i protokollet.

Före middagen samlade mötesfotograf Björn Eriksson släkten på trappan framför Herrgården, där vi alla förhoppningsvis samtidigt lyckades se åt kameran till.

Festkommittén hälsade välkommen till en drink före maten, serverad i Cupolen. Till allas glädje meddelade Kerstin Eneström att föreningen bjöd på öl och vin till maten. Därpå gick vi till bords till ackompanjemang av Lena Höög och Hans Gille på Nyckelharpa. Till förrätt serverades en bit rökt lax med pepparrotsgräddor och bröd, därpå kött och potatis och till sist kaffe och chokladkaka.

Underhållning fick vi under middagen av en stor och glad barnkör som sjöng till ackompanjemang av bas, gitarr och piano. Det var Helena Lindsjö och Karin Walan som lyckats samla och repetera med hela gänget.

Rut Egerö stod upp vid två tillfällen och berättade, på sitt alldeles särskilt underhållande sätt, om minnen från sin barndom och ungdom, om alla fastrarna och om livet på Östanby. Vi hade nog alla kunnat lyssna hela kvällen på Rut, och det är tur att hon finns på bandupptagning för den som är intresserad.

Musikstuderande Nandi Vileika Egerö underhöll med sång i folkton till ackompanjemang av Hans Gilles nyckelharpa.

Nostalgiska rummet var mycket flitigt besökt i år. Där var fullt av folk hela kvällen. Och särskilt roligt var det att se så många nya ansikten vid årets möte. Kvällen blev lång och de sista festdeltagarna kom inte i säng förrän vid halvtvåtiden.

Frukostbuffé serverades från kl 8 på söndagen och vid halv elva for vi till Pershyttan för en guidad visning. Även i dag lyste solen och den vackra hyttan visad upp sin allra finaste sida för oss. Guidningen var uppdelad på två grupper, en som bjöd på mycket spänning inne i själva hyttan för de yngre besökarna, samt en lite vidare visning som även berörde bosättningar och livsstil vid tiden då hyttan var i bruk. Vi fick plocka vackra slaggstenar i den stora slagghögen och se Sveriges största vattenhjul som fortfarande är i drift. Efter visningen kunde man ligga i det sköna gräset och gassa en stund före lunchen.

Klockan 13 serverades lunch på Nora Bergslags Veteran-Jernväg. Vi satt i tågagnarna och blev serverade. Släktens Barbershopkör underhöll med ett bejublat framträdande, dock utan halmhattar. Men med sådan charm, vem behöver halmhattar?

Avskeden blev många och långa. För en del av oss dröjer det tre år innan vi ses igen.

Tack festkommittén för ett härligt, roligt och välorganiserat möte i Åkerby.

På återseende!

Vid pennan,
Kristina Vallin, XII